

## [Haunstrup Clemmensen.]

betydning, sige, at vi meget nøje vil følge den beskæftigelsesmæssige udvikling også i de kommende måneder. Det tjener efter vor opfattelse ikke noget som helst sagligt formål at dele denne sal i nogle, der skulle være særlig interesseret i at opretholde beskæftigelsen, og andre, som man lidt smagløst forklarer er interesseret i at arbejde med arbejdsløshed. Det er naturligvis ikke situationen. Fra alle sider i denne sal er der et stærkt politisk ønske om at holde en overordentlig høj beskæftigelse, og det ville være sobert, om man fra alle sider erkendte det i denne sal og i den politiske diskussion, der føres ud over landet.

Samtidig kan der være god grund til at understrege, at netop beskæftigelsen jo ligger forskelligt, hvad højden angår, fra egn til egn, fra fag til fag, og at den aktive arbejdsmarkedspolitik, som den er under fuld udfoldelse, derfor er overordentlig vigtig, overordentlig afgørende i den nuværende situation. Hvis man netop erkender, at der er brug for en stigende omskoling, at vi ulykkeligvis stadig er stillet over for arbejdsløshedsøer, så må først og fremmest en aktiv arbejdsmarkedspolitik i denne situation være overordentlig afgørende, og så må det samtidig generelt tilføjes, at hvis vi ikke får genskabt balancen i dansk økonomi, vil beskæftigelsen være i næsten uhyggelig fare.

Jeg lægger altså megen vægt på på det konservative folkepartis vegne at understrege, at vi ikke drømmer om at lave stramning i samfundsøkonomien på bekostning af de svagest stillede, på bekostning af arbejdsløshed, og at vi derfor opfordrer regeringen til at fortsætte og intensivere sine bestræbelser netop vedrørende den aktive arbejdsmarkedspolitik.

Må jeg til sidst understrege, at vi generelt i den økonomiske politik lægger afgørende vægt på, at der gribes ind tilstrækkelig tidligt og tilstrækkelig effektivt. Vor økonomiske historie kan også vise os mange eksempler på, at der er grebet ind for sent, for lidet effektivt og derfor uden tilstrækkelige virkninger mod de mål, man har sat sig for at skulle nå. Derfor tror vi, det er helt rigtigt, at der nu gribes ind, og at der gribes ind tilstrækkelig effektivt. Alle partier har efter vor opfattelse en pligt til at

sige, hvad de mener i denne situation, om de er enige eller uenige i, at der er en manglende balance i dansk økonomi, og stille deres forslag, deres konkrete forslag, på disse områder. Der har jo også i denne diskussion, som ikke mindst de socialdemokratiske ordførere allerede har givet udtryk for, været en stor interesse, en lidt ny interesse, kan man måske sige, fra socialdemokratiets side for at citere en række borgerlige blade; det er i hvert fald ikke så ofte, vi hidtil i denne sal har hørt socialdemokratiske ordførere ligefrem takke Jyllands-Posten for dens ledende artikler og dens politiske synspunkter. Man har måske glemt i al den ivrige citatsøgen, at der også er en hel del blade af borgerlig indstilling, der har talt om, at de forslag, der her fremsættes, på visse områder er lovlig rigeligt præget af socialdemokratisk tradition; fra de pågældende blades side er det næppe ment som nogen anbefaling. Men jeg forstår, at socialdemokratiet i sin nuværende oppositionspolitik har knap så megen brug for at citere denne del af den borgerlige presse.

Vi må altså gøre os ganske klart, at der både er den internationale konjunktursituation og den fortsatte manglende balance som baggrund for de indgreb, der i dag drøftes og foreslås. Vi lægger fra konservativ side afgørende vægt på, at produktion og opsparring forøges, at den offentlige administration gøres mere effektiv, at vi erkender, at disse primære opgaver ikke er nok til at løse de vanskeligheder, det danske samfund er stillet over for, og at vi derfor vil medvirke til, at både stigningstakten i de offentlige udgifter og i det private forbrug bliver dæmpet i nogen grad. Det er vor opfattelse, at hvis der ikke nu sættes ind efter disse retningslinjer, så vil både beskæftigelse og økonomisk vækst være i alvorlig fare; det kan ingen efter min mening, heller ikke oppositionen, på sagligt grundlag snakke sig fra. Vi har alle et ansvar, et stort ansvar, for at værne dansk økonomi både mod den internationale valutauro og mod den manglende indenlandske balance, som i en alt for lang årrække har betydet store vanskeligheder for alle i det danske samfund.

Henry Christensen: Hvis man læser Nationalbankens årsberetning, som vi fik om-